

Nr 65.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående höjning af pensionsunderlaget för professorerna S. Jolin, greve C. T. Mörner och O. M. Ramström; gifven Stockholms slott den 21 januari 1910.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen

dels medgifva, att pensionsunderlaget för hvar och en af professorerna, extra ordinarie professorn i kemi och farmaci vid karolinska mediko-kirurgiska institutet Severin Jolin och extra ordinarie professorn i medicinsk och fysiologisk kemi vid universitetet i Uppsala greve Carl Thore Mörner må anses från och med år 1909 utgöra 5,000 kronor, samt såsom villkor för denna förmåns åtnjutande föreskrifva, ej mindre att af de å allmänna indragningsstaten för Jolin och greve Mörner uppförda personliga lönetillägg 800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar än äfven att Jolin och greve Mörner skola, räknadt från ingången af år 1909, erläggas mot nämnda pensionsunderlag svarande pensionsavgifter,

dels ock ytterligare medgifva, att pensionsunderlaget för professorn, prosektorn vid nämnda universitet Oskar Martin Ramström må anses från och med år 1909 utgöra 4,000 kronor med iakttagande att, i den mån Ramström framdeles kommer i åtnjutande af ålderstillägg å lönen, hans pensionsunderlag skall undergå motsvarande förhöjning samt med skyl-

dighet för Ramström att, räknadt från ingången af år 1909, erlægga mot berörda pensionsunderlag svarande pensionsafgifter.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kunglig nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min Allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

P. E. Lindström.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 januari 1910.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
SWARTZ,
greve HAMILTON,
greve EHRENSVÄRD,
MALM,
LINDSTRÖM,
NYLANDER,
VON SYDOW.

Härefter anförde departementschefen, statsrådet Lindström:

»Hos Eders Kungl. Maj:t hafva innehafvaren af extra ordinarie professuren i kemi och farmaci vid karolinska mediko-kirurgiska institutet professorn Severin Jolin och innehafvaren af extra ordinarie professuren i medicinsk och fysiologisk kemi vid universitetet i Uppsala professorn greve Carl Thore Mörner i underdånighet anhållit, att Eders Kungl. Maj:t behagade vidtaga de åtgärder, som erfordrades för att samma pensionsunderlag blefve bestämdt för dem som för öfriga professorer vid karolinska institutet och inom medicinska fakulteten vid Uppsala universitet.

Den sålunda väckta frågan om förhöjdt pensionsunderlag för Jolin och greve Mörner sammanhänger med de förhållanden, under hvilka de nuvarande aflöningsförmånerna för bemälda befattningshafvare blifvit bestämda, och tillåter jag mig att i sådant afseende erinra om följande.

Före den under år 1908 beslutade löneregleringen för lärarna vid universitetet och karolinska institutet åtnjöt Jolin såsom extra ordinarie professor vid nämnda institut lön 3,300 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor samt enligt nådigt bref den 25 november 1898 ålderstillägg till lönen med 1,000 kronor eller tillhoppa 5,500 kronor, och grefve Mörner ägde att såsom extra ordinarie professor vid Uppsala universitet uppbära lön 3,300 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor samt enligt nådigt bref den 25 november 1904 ålderstillägg till lönen med 1,000 kronor, hvartill kommo in natura sex famnar ved värderade till 90 kronor, eller sålunda tillsammans 5,590 kronor.

I sammanhang med förslaget till allmän lönereglering för universitetet och karolinska institutet föreslog Eders Kungl. Maj:t 1908 års Riksdag att dels för en hvar af dåvarande innehafvarna af extra ordinarie professuren i praktisk teologi vid universitetet i Uppsala, J. O. Quensel, och extra ordinarie professuren i medicinsk och fysiologisk kemi vid samma universitet grefve Mörner, å allmänna indragningsstaten uppföra ett personligt lönetillägg å 410 kronor, att af vederbörande åtnjutas, så länge han kvarstode vid ifrågavarande befattning, dels ock för dåvarande innehafvaren af extra ordinarie professuren i kemi och farmaci vid karolinska institutet, Jolin, å allmänna indragningsstaten uppföra ett personligt lönetillägg å 500 kronor, att af honom åtnjutas, så länge han kvarstode vid ifrågavarande befattning.

Vid samma års Riksdag föreslogs i väckta motioner, att Riksdagen måtte besluta, att åt de dåvarande innehafvarna af extra ordinarie professorerna i praktisk teologi och i medicinsk och fysiologisk kemi vid Uppsala universitet skulle anvisas, utöfver då innehafvande och af Eders Kungl. Maj:t föreslagna löneförmåner, två ålderstillägg, hvartdera å 500 kronor, efter fem och tio års tjänstgöring, att utgå ur ålderstilläggsfonden, att det af Eders Kungl. Maj:t föreslagna, å allmänna indragningsstaten uppförda personliga lönetillägget åt dåvarande innehafvaren af extra ordinarie professuren i kemi och farmaci vid karolinska institutet, hvilken såsom sådan redan tjänstgjort i 20 år, måtte höjas från 500 till 1,500 kronor årligen, samt att innehafvarna af ifrågavarande extra professorer hädanefter skulle benämnas professorer och, såsom Eders Kungl. Maj:t föreslagit, i likhet med öfriga professorer deltaga i universitetsförvaltningen.

I skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t af den 1 juni 1908 anförde Riksdagen beträffande de extra ordinarie professorstjänsternas förvandling till ordinarie professorer, att det under för handen varande förhållanden icke förefunnos någon skäligen anledning till att de extra ordinarie professorerna, med

samma kompetens och i allmänhet med ett i hufvudsak likartadt arbete som de ordinarie professorerna, skulle åtnjuta mindre aflöning och i förhållande till universitetsförvaltningen intaga en lägre tjänsteställning än sistnämnda professorer. Riksdagen tillkännagaf emellertid samtidigt, att Riksdagen icke funnit anledning till erinran i anledning af det undantag från den sålunda af Eders Kungl. Maj:t föreslagna grundsatsen om de extra ordinarie professorernas förvandling till ordinarie, som Eders Kungl. Maj:t gjort beträffande bland andra extra ordinarie professorsbefattningarna i praktisk teologi och i medicinsk och fysiologisk kemi vid universitetet i Uppsala samt i kemi och farmaci vid karolinska institutet. I samma riksdagsskrifvelse tillades därefter:

I likhet med motionärerna hölle Riksdagen före, att billigheten bjöde att jämväl ifrågavarande extra ordinarie professorer bereddes någon förbättring i deras då innehafvande löner. Beträffande extra ordinarie professorerna Quensel och grefve Mörner förekomme emellertid, att i den aflöning af tillhopa 6,000 kronor för dem hvardera, som af Eders Kungl. Maj:t föreslagits skola för dem uppföras, inginge två ålderstillägg, som redan intjänats eller från och med år 1909 komme att varda intjänata, hvadan det icke syntes lämpligt att, på sätt af motionärerna föreslagits, tillerkänna ifrågavarande tjänstemän ytterligare ålderstillägg. Då Riksdagen ej heller ansåge, att någon förhöjning i den å ordinarie stat upptagna lönen eller tjänstgöringspenningarna för dessa professorer, hvilka vore afsedda att ombildas, borde förekomma, syntes den lämpligaste formen för en löneförbättring för såväl ifrågavarande extra ordinarie professorer som ock extra ordinarie professorn Jolin vara ett å allmänna indragningsstaten uppfördt personligt lönetillägg. Beträffande beloppet af detta lönetillägg hade Riksdagen ansett, att nämnda tre extra ordinarie professorer skäligen borde åtnjuta en slutaflöning af 7,000 kronor. Då extra ordinarie professorerna Quensel och grefve Mörner år 1909 komme att å ordinarie stat uppbära, med inräknande af intjänata ålderstillägg, hvardera 5,590 kronor och extra ordinarie professorn Jolin, likaledes med ålderstillägg, 5,500 kronor, erfordrades alltså för en hvar af de båda förstnämnda ett lönetillägg af 1,410 kronor och för den sistnämnde 1,500 kronor.

På grund af berörda riksdagsbeslut åtnjuta alltså från och med år 1909 professorn Jolin: lön 4,300 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor samt å allmänna indragningsstaten personligt lönetillägg 1,500 kronor eller tillsammans 7,000 kronor och professorn grefve Mörner: lön 4,300 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor, 6 famnar ved beräknade till 90 kronor samt å allmänna indragningsstaten personligt lönetillägg 1,410 kronor eller tillsammans likaledes 7,000 kronor, hvilket be-

lopp motsvarar slutaflöningen för ordinarie professor vid universiteten och karolinska institutet, sådan denna var fastställd före 1908 års löne-reglering, under det att efter 1908 års löne-reglering nämnda slutaflöning utgör 8,100 kronor, hvaraf lön 5,600 kronor och tjänstgöringspenningar 2,500 kronor.

Till stöd för sin berörda ansökning hafva Jolin och grefve Mörner andragit följande: Genom 1908 års Riksdags beslut hade Jolin och grefve Mörner, hvilka icke åtnjutit förmånen af den allmänna löneförbättring, som kommit deras kolleger vid universiteten och karolinska institutet till del, erhållit personligt lönetillägg att af dem uppbäras, så länge de kvarstode vid sina nuvarande befattningar. För åtnjutande af dessa nya aflöningsförmåner hade de emellertid fått underkasta sig de villkor och bestämmelser, som angåfves i nådiga kungörelsen den 13 juni 1908. Vidare affordrade man dem pensionsafgift till statsverket, hvilket utvisade, att de ansåges uppbära aflöning efter ny lönestat, ty på sätt närmare angåfves i § 18 af lagen om civila tjänst innehafvares rätt till pension vore nämligen de tjänst innehafvare, som uppbure aflöning enligt före den 1 januari 1907 fastställd lönestat, befriade från erläggande af i lagen stadgad pensionsafgift. Lades härtill den omständigheten, att Eders Kungl. Maj:t behagat förändra äfven den dem tillkommande tjänstbenämningen till professor (från extra ordinarie professor), syntes de vara berättigade att hysa den uppfattningen, att de i likhet med sina ämbetsbröder från och med år 1909 befunne sig på *ny* lönestat. Det förefölle dem vid sådant förhållande anmärkningsvärdt, att den dem affordrade pensionsafgiften motsvarade ett pensionsunderlag af endast 4,300 kronor, d. v. s. deras lön enligt *äldre* stat utan lönetillägg. De skulle därigenom vid inträdd pensionsålder komma i åtnjutande af en pension, som med ej mindre än 1,300 kronor understeg den, som deras kolleger erhöle. Det syntes icke vara billigt, att en så betydlig nedsättning af pensionen skulle drabba dem på deras ålderdom därför att de tjänster, de nu innehade, efter deras afgang möjligen komme att till sin beskaffenhet förändras. I § 3 af lagen om civila tjänst innehafvares rätt till pension talades endast om lön, tjänstgöringspenningar och ortstillägg. Om personliga lönetillägg funnes intet nämndt. Om deras uppfattning, att de befunne sig på *ny* lönestat, vore riktig, utgjordes alltså deras aflöning numera af 5,800 kronor i lön och 1,200 kronor i tjänstgöringspenningar, och de skulle alltså enligt lagens ordalydelse till och med vara berättigade till 200 kronor högre pension än sina ämbetsbröder. Då detta ju ej heller vore billigt, ville de i underdånighet anhålla att blifva med dem likställda i afseende på pensionsrätt.

På grund af nådig remiss har kanslern för rikets universitet öfver förevarande ansökning dels inhämtat yttranden ej mindre i hvad ärendet angår Jolins pensionsrätt från karolinska mediko-kirurgiska institutets lärarkollegium, som därvid öfverlämnat ett af institutets kamrerare till dess förvaltningsnämnd i ämnet afgifvet yttrande, än äfven i hvad ärendet angår grefve Mörners pensionsrätt från medicinska fakulteten och drätsel-nämnden vid universitetet i Uppsala samt det större akademiska konsistoriet därstädes dels ock den 23 april 1909 afgifvit eget underdånigt utlåtande.

I det af karolinska institutets kamrerare afgifna yttrandet anföres hufvudsakligen följande: Att Jolin af kamreraren jämlikt lagen angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension affordrats pensionsavgift till statsverket hade sin grund däri, att, enligt kamrerarens uppfattning, Jolin icke varit ovillkorligen skyldig att underkasta sig pensionslagens bestämmelser, men att då han efter anmälan frivilligt ingått å pensionslagen, han ock vore skyldig att erlägga stadgad pensionsavgift. Att kamreraren åter vid beräklandet af pensionsavgiften icke tagit hänsyn till det Jolin tillerkända personliga lönetillägget af 1,500 kronor berodde därpå, att, så vidt kamreraren kunnat finna, pensionslagen icke såsom underlag för bestämmande af tjänstinnehafvares pensionsbelopp upptoge löneförmån af dylik art.

Karolinska institutets lärarkollegium har, enligt uppgift efter förvaltningsnämndens hörande och i öfverensstämmelse med dess förslag, anført, att då enligt lärarkollegiets mening Jolin icke enligt gällande bestämmelser vore berättigad till högre pension än 4,300 kronor, men det syntes vara med billighet öfverensstämmande, att Jolin erhöle rättighet att, mot erläggande af härför stadgade afgifter, efter uppnådd pensionsålder åtnjuta samma pension, 5,600 kronor, som i allmänhet tillkomme professorer vid karolinska institutet, lärarkollegiet ansåge sig böra förorda, att sådan pensionsrätt måtte beredas Jolin.

Medicinska fakulteten vid universitetet i Uppsala har förordat vidtagandet af sådana åtgärder att af de grefve Mörner tillkommande löneförmåner ett belopp af 5,600 kronor, däri inberäknade naturaförmånerna, finge anses utgöra lön och pensionsunderlag, 1,400 kronor åter tjänstgöringspenningar; och har drätsel-nämnden vid samma universitet jämväl tillstyrkt, att pensionsunderlaget för grefve Mörner finge utgöra 5,600 kronor.

I medicinska fakultetens och drätsel-nämndens yttranden har det större akademiska konsistoriet i Uppsala instämt.

Kanslern för rikets universitet har under erinran, hurusom Jolin och grefve Mörner jämlikt nysberörda nådiga bref den 25 november 1898.

och den 25 november 1904 tillerkänts hvardera två ålderstillägg å lönen, i underdånighet hemställt, det tacktes Eders Kungl. Maj:t i nåder vidtagna åtgärder för att pensionsunderlaget för hvardera af sökandena blefve bestämdt till 5,600 kronor.

Härefter har statskontoret den 10 maj 1909 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande i ärendet och därvid anført, bland annat, följande: Då 1907 års pensionslag, efter hvars bestämmelser Jolins och grefve Mörners pensionsrätt borde bedömas, icke medgäfvit att vid pensionsunderlagsberäkning hänsyn finge tagas till andra löneförmåner än sådana, som vore med den ifrågavarande *tjänsten* förenade, alltså icke förmåner af rent tillfällig och personlig art, syntes, såsom redogöraren vid karolinska institutet antagit beträffande Jolin, utan tvifvel pensionsunderlaget för en hvar af Jolin och grefve Mörner få anses utgöra 4,300 kronor. Enär emellertid genom 1908 års riksdagsbeslut aflöningsförmånerna för Jolin och grefve Mörner blifvit genom personliga lönetilläggs beviljande väsentligt förhöjda, syntes samma skäl som föranledde löneförhöjningarna kraftigt tala för att denna förhöjning finge komma att i motsvarande mån inverka till förhöjning af pensionsunderlaget och den blifvande pensionen. Att därvid betrakta hela det personliga lönetillägget såsom *lön*, kunde icke anses riktigt, då därigenom Jolins och grefve Mörners pensionsunderlag skulle komma att icke blott i förhållande till aflönings totalsumma blifva oproporcionerligt stort utan äfven öfverstiga det för öfriga professorer vid universiteten och karolinska institutet numera högst förekommande. Då Riksdagen beviljat Jolin och grefve Mörner förutnämnda personliga lönetillägg, hade Jolin och grefve Mörner därigenom erhållit samma slutaflöning som ordinarie universitetsprofessor före 1908 års löne reglering ägde uppbära och som berättigade till en pension af 5,000 kronor. På en gång följdriktigt och billigt skulle det enligt statskontorets åsikt blifva, därest Jolin och grefve Mörner äfven i pensionshänseende blefve försatta i en motsvarande ställning, och statskontoret ansåge sig fördenskull böra på det sätt understödja förevarande ansökning, att statskontoret hemställde, det tacktes Eders Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva, att pensionsunderlaget för en hvar af Jolin och grefve Mörner finge anses från och med år 1909 utgöra 5,000 kronor. Blefve ett sådant beslut fattadt, borde alltså äfven pensionsafgift från samma tid beräknas och erläggas å nämnda förhöjda pensionsunderlag.

Samma ställning i aflöningshänseende som Jolin och grefve Mörner intoge vidare professorn, extra ordinarie professorn i praktisk teologi vid universitetet i Uppsala J. O. Quensel samt professorn, extra ordinarie professorn i klassiska språk vid samma universitet S. K. A. Wide. Slutligen

vore äfven nuvarande innehafvaren af prosektorstjänsten vid Uppsala universitet i åtnjutande af en liknande särställning, i det att Riksdagen vid löneregleringen år 1908 för professorn O. M. Ramström i nämnda egenkap å allmänna indragningsstaten uppfört ett personligt lönetillägg å 400 kronor. Statskontoret hade trott sig böra erinra härom, för den händelse det skulle befinnas lämpligt att vid pröfning af nu föreliggande ansökning taga i nådigt öfvervägande, huruvida och i hvad mån sist omnämnda personers undantagsställning i aflöningshänseende kunde anses påkalla åtgärd för beredande äfven åt dem af en mot slutaflöningen svarande höjning af pensionsunderlaget.

I anledning af hvad statskontoret sålunda omförmäلت angående Quensels, Wides och Ramströms pensionsrätt blef ärendet ånyo remitteradt till kanslern för rikets universitet med befallning att lämna vederbörande tillfälle att i berörda hänseende yttra sig samt med eget underdånigt utlåtande till Eders Kungl. Maj:t öfverlämna dessa yttranden; och har kanslern till följd häraf dels öfverlämnat yttranden från Ramström och från drätselnämnden vid Uppsala universitet, i hvilket sistnämnda yttrande det större akademiska konsistoriet i Uppsala instämt, dels ock den 25 november 1909 afgifvit eget underdånigt utlåtande.

Ramström har förklarat, att han skulle med tacksamhet mottaga förmänen af sitt pensionsunderlags höjande till likhet med det, som kunde beviljas Jolin och greve Mörner, samt vore villig att i sådant fall erlægga de mot nämnda förhöjda pensionsunderlag svarande pensionsavgifter.

Uti drätselnämndens af konsistoriet biträdda yttrande anföres, bland annat, följande: Quensel vore numera innehafvare af ordinarie professuren i pastoralteologi vid universitetet i Uppsala, hvartill han utnämnts den 23 juli 1909, och Wide hade förklarat, att, enär han den 11 juni 1909 af Eders Kungl. Maj:t blifvit utnämnd till professor i klassisk fornkunskap och antikens historia vid samma universitet, han icke »behöfde begagna sig af den erbjudna förmänen». Drätselnämnden, som ansåge frågan i hvad den afsåge Quensel och Wide icke böra till någon vidare åtgärd föranleda, förordade, att Ramström måtte beviljas enahanda pensionsunderlag, som för Jolin och greve Mörner ifrågasatts, med skyldighet att erlægga däremot svarande pensionsavgifter.

Kanslern har härutinnan förenat sig med konsistoriet.

I enlighet med hvad handlingarna i ärendet utvisa äro såväl Jolin och greve Mörner som Ramström underkastade bestämmelserna i nu gällande lag om civila tjänst innehafvares rätt till pension. Såsom statskontoret anmärkt, torde det vara uppenbart, att pensionsunderlaget för en

Departements-
chefens
yttrande.

hvar af Jolin och grefve Mörner för närvarande uppgår till 4,300 kronor. Med hänsyn till hvad i ärendet förekommit finner jag billighetsskäl tala för att i så måtto tillmötesgå Jolins och grefve Mörners anhållan, att pensionsunderlaget för en hvar af dem, på sätt statskontoret föreslagit, bestämmes till 5,000 kronor. För åtnjutande af denna förmån skulle jag dock vilja uppställa ett villkor. Den tillökning i Jolins och grefve Mörners aflöningsförmåner, som Riksdagen år 1908 beviljade, betecknades, som förut nämnts, såsom lönetillägg och har odelad tillförts den egentliga lönen. Häraf har blifvit en följd, att medan den egentliga lönen vid löne-reglerad professur utgör, ålderstillägg inberäknadt, 5,600 kronor, uppgår motsvarande del af Jolins och grefve Mörners aflöningsförmåner, med inräknande af värdet å grefve Mörner tillkommande ved, till 5,800 kronor. Före 1908 års löne reglering åtnjöt ordinarie professor, inberäknadt ålders-tillägg, sammanlagdt 7,000 kronor, däraf 5,000 kronor lön och 2,000 kronor tjänstgöringspenningar. Då Jolins och grefve Mörners nuvarande aflöningsförmåner också utgöra 7,000 kronor, synes en motsvarande fördelning i lön och tjänstgöringspenningar för deras vidkommande böra äga rum. Såsom villkor för den af mig föreslagna höjningen af bemälda befattningshafvares pensionsunderlag synes mig därför böra stadgas, att af det dem tillkommande personliga lönetillägg 800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar.

Vid bifall till förslaget om höjdt pensionsunderlag för Jolin och grefve Mörner anser jag rättvisan kräfva, att jämväl Ramström beredes enahanda förmån. Ramströms aflöningsförmåner utgöras för närvarande af lön 3,600 kronor, tjänstgöringspenningar 2,000 kronor, personligt löne-tillägg å allmänna indragningsstaten 400 kronor, samt rätt till två ålders-tillägg, hvartdera å 500 kronor efter respektive 5 och 10 års tjänstgöring. För erhållande af berörda ålderstillägg äger Ramström att tillgodoföra sig den tid, han innehaft den förutvarande extra ordinarie professorsbefattningen i anatomi vid universitetet i Uppsala med tjänstgöringsskyldighet såsom prosector, men då Ramström först år 1906 utnämns till innehafvare af sagda extra ordinarie professorsbefattning, har han icke ännu kommit i åtnjutande af något ålderstillägg. Hans pensionsunderlag utgör således enligt nu gällande bestämmelser för närvarande 3,600 kronor och kan högst uppgå till 4,600 kronor. För att han uti ifrågavarande hänseende skall erhålla en ställning, som öfverensstämmer med den för Jolin och grefve Mörner föreslagna, erfordras alltså, att hans nuvarande pensionsunderlag höjes till 4,000 kronor med rätt för honom till motsvarande ökning af pensionsunderlaget efter vederbörligen uppnådda ålderstillägg. I afsende å Ramström, för hvilken tjänstgöringspenningarna redan nu

utgöra 2,000 kronor, erfordras tydligen icke något sådant villkor för åtnjutande af förhöjningen i pensionsunderlag, som jag ifrågasatt beträffande Jolin och grefve Mörner.

Hvad angår den af statskontoret väckta frågan om höjning af pensionsunderlaget för Quensel och Wide påkallas, såsom af det föregående synes, numera icke någon åtgärd i sådant hänseende.

På grund af hvad jag nu anfört, hemställer jag i underdånighet, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen

dels medgifva, att pensionsunderlaget för hvar och en af professorerna, extra ordinarie professorn i kemi och farmaci vid karolinska medicinkirurgiska institutet Severin Jolin och extra ordinarie professorn i medicinsk och fysiologisk kemi vid universitetet i Uppsala grefve Carl Thore Mörner må anses från och med år 1909 utgöra 5,000 kronor, samt såsom villkor för denna förmåns åtnjutande föreskrifva, ej mindre att af de å allmänna indragningsstaten för Jolin och grefve Mörner uppförda personliga lönetillägg 800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar än äfven att Jolin och grefve Mörner skola, räknadt från ingången af år 1909, erlägga mot nämnda pensionsunderlag svarande pensionsafgifter,

dels ock ytterligare medgifva, att pensionsunderlaget för professorn, prosektorn vid nämnda universitet Oskar Martin Ramström må anses från och med år 1909 utgöra 4,000 kronor med iakttagande att, i den mån Ramström framdeles kommer i åtnjutande af ålderstillägg å lönen, hans pensionsunderlag skall undergå motsvarande förhöjning samt med skyldighet för Ramström att, räknadt från ingången af år 1909, erlägga mot berörda pensionsunderlag svarande pensionsafgift.»

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter i nåder bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Efr. Sandberg.
